

naar Forholdene mulig kræve det, kan foretage Forandringer, og det er galt. Det er galt fuldstændig at lukke af i en Lov for disse Tilfælde, hvor det kan indtræffe, at Ministeren administrativt maa søge at træffe Forholdsregler. Hvad det andet angaar, har Ministeren jo lovet at ville være med til mellem anden og tredje Behandling at overveje Sagen og mulig stille Ændringsforslag, for at man kan faa betryggende Sikkerhed for, at det Fedt, der er afsmeltet af syge Dyr, ikke til sidst, efter at være gaaet gennem flere Mellemandlere, havner et Sted, hvor det bruges til Menneskeføde. Det er givet, at vi ikke kunne være tjente med et Paabud om, at Fedtet skal farves. Andelsslagterierne have selv haft det Spørgsmaal fremme og tænkt paa denne Udvej, men man har saa prøvet, hvorledes slikt kunde lade sig udføre i det praktiske Liv, hvorefter man har indset, at skal man tilsætte det smeltede Fedt en Farve under en Varmegrad, der er mellem 100 og 200 Gr., kan man ikke senere ved Opvarmning tage Farven væk igen. Følgelig bliver Fedtet ved at have den Farve, saa kan det altsaa ikke faa sin hvide Kulør igen og anvendes til Marseillesæbe, denne hvide Sæbe, der er dyrere end den farvede, hvorfor der betales en højere Pris for det hvide Fedt end for det farvede. Jeg tvivler ikke paa, at naar der, som den højtærede Landbrugsminister antydede, og som det for øvrigt ogsaa kom frem fra det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) — vi have jo ogsaa forhandlet lidt sammen om det Spørgsmaal — kommer en Bestemmelse om, at det paa Emballagen stedse tydeligt skal være angivet, at Fedtet ikke maa anvendes til Menneskeføde, saaledes som de to-tre sidste Linier af Ændringsforslaget udvise, og det paalægges vedkommende Producent og vedkommende Modtager at føre Bog over Salg og Køb af den Slags Fedt, saa maa man kunne forhindre Forfalskninger og at den Slags Fedt bruges til Menneskeføde. For nogen Tid siden var der 11 Andelsslagterier og en Del private Slagterier, der gik ind paa en Bestemmelse, som Københavns Sundhedskommission havde opstillet om, at man kunde sælge direkte fra Slagterierne til København, uden at Kødet skulde synes af Københavns Kødkontrol. I det Tilfælde havde Københavns Sundhedskommission forbeholdt sig et Tilsyn paa disse Slagterier, ført af dens kontrollerende Dyr læger. Det var da ogsaa paabudt, at vedkommende Slagteri skulde føre Bog over, hvad de solgte til Køben-

havn; og til hvem de solgte. Vi have altsaa haft en Bogføring tidligere i det praktiske Liv i Lighed med, hvad der her paa tænkes, og den kan altsaa lade sig gøre.

Det vil vistnok blive vanskeligt nok ogsaa at kontrollere det saakaldte Tarmfedt, men det lader sig maaske gøre paa en lettere Maade end den, der har været Tale om, nemlig at man skulde tage Indmaden for sig, nummerere den og hænge den op, saaledes at Dyr lægen kunde kontrollere, til hvilket slagtet Svin den hørte. I saa Tilfælde tror jeg, at der skal to Dyr læger til, og at Slagterierne vilde staa sig bedre ved at lade alt det Fedt, skønt det er det fineste, gaa ind under det, som ikke maa bruges til Menneskeføde; det vilde maaske blive billigere for dem. Jeg har imidlertid set et Udkast, sendt os fra Overdyrlæge Andersen i Odense, der for Resten har haft gode Ideer med Hensyn til Kontrollen, hvori han gør gældende, at det maatte kunne gaa til paa den Maade — Dyr lægen skal selvfølgelig være til Stede ved Slagtingen —, at naar Indmaden tages ud af Dyret, lægges den paa et Bord, der er saa stort, at der f. Eks. kan være 5—6 Indmade af Grise; Dyr lægen kan saa kontrollere de tilsvarende Grise, og saa snart han har sagt: Disse fejle intet, kunne disse Griseindmade med Fedt bringes over i et andet Lokale, og naar han siger, at der er Indmade af Grise, som ikke maa benyttes til Menneskeføde, saa kunne disse bringes et andet Sted hen, og paa den Maade kan man maaske alligevel nøjes med een Dyr læge. Men hvis Slagterierne ikke kunne komme ud af det paa den Maade, have de Ret til at lade Tarmfedtet gaa ind imellem Syrefedtet, saa at det ikke maa bruges til Menneskeføde, thi det kan godt være, at det bliver billigere paa den Maade, uagtet det er en Fejl, fordi det Fedt er det fineste og bedste og ved at smeltes sammen med det almindelige bliver mere blødt navnlig om Vinteren, hvor Fedtet har en Tilbøjelighed til at blive fast. Men det kommer man vel nok ud over.

Hvad angaar Ændringsforslaget til § 6, er jeg ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det egentlig er umuligt, selv om man jo nok kan forstaa Tendensen, der gaar ud paa dette, at de, der sælge Kødet af syge Dyr til Mennesker, der ikke ane, at det er Kød af syge Dyr, bør yde Erstatning til dem, der ere blevne syge af at nyde det. Dette kan der være nogen Mening i, men jeg ser ikke, hvorledes det skal kunne gennem-